

[Maisted]

at dér kommer EF-Domstolen ind, for det er da ganske indlysende, at man ikke på den ene side kan beklage sig over, at Danmark ikke kan afsætte sine varer på grund af tekniske handelshindringer, og samtidig afskrive de andre muligheden for at forelægge EF-Domstolen danske tiltag på miljøområdet, som af SF og VS bliver brugt politisk til ad den vej at gennemføre tekniske handelshindringer over for de andre EF-lande. Det er en rimelig og demokratisk metode, at sådanne tiltag bliver forelagt EF-Domstolen. Men der er selvfølgelig ikke noget at sige til, at SF og VS er gennemsyret af mistro til EF-Domstolen. Det er jo ganske indlysende, for de ønsker, at Danmark skal udtræde af EF.

EF-Domstolen er altså et værn, ikke alene for de elleve andre EF-lande, men også for Danmark, sådan at Danmark kan indbringe de sager, der klart tilsiger dem, at et andet EF-land vil forsøge at gennemføre tekniske handelshindringer med det ene eller det andet middel. Udenrigsministeren fremhævede klart og tydeligt, at der kun er én mulighed, hvis vi skal fortsætte den økonomiske vækst og fortsætte med at nedbringe vor arbejdsløshed, og det er et samarbejde med de øvrige EF-lande. Enhver kan jo sige sig selv, at en åbning af det indre marked vil betyde, at Danmark med sine fem millioner indbyggere pludselig får mulighed for at afsætte sine varer til ca. 320 millioner mennesker. Samtidig vil der ske en teknologisk udvikling, som vil gøre det muligt for Europa at konkurrere med Japan og USA.

Det vil være en katastrofe for Danmark, såfremt den danske befolkning på grund af den forvirringskampagne, SF og VS og venstrefløjen af socialdemokratiet allieret med Ekstra Bladet forsøger at gennemføre over for den danske befolkning stemmer nej.

De frie demokrater kan selvfølgelig stemme for det dagsordensforslag, der er fremsat af regeringen.

Ole Vig Jensen (RV):

Når jeg tager ordet uden for ordførernes række, er det for at meddele, at jeg ved den folkeafstemning, som efter al sandsynlighed er en realitet, når dagens forhandlinger er til ende, vil anbefale vælgerne at stemme ja til EF-pakken.

Under afstemningen her i tinget for en uge siden stemte jeg sammen med flertallet i den radikale gruppe. Jeg gjorde det ud fra ønsket om at lægge størst muligt pres på den danske regering og de øvrige EF-lande for at få lempet forhandlingsresultatet på områder, hvor der i Danmark udtrykkes bekymring for følgerne af de foreslåede traktatbestemmelser.

Som flertallet i den radikale folketingsgruppe ønsker det, havde også jeg helst set, at traktatfæstelsen af det udenrigspolitiske samarbejde var udeladt i det endelige forhandlingsresultat. Men jeg lægger i dette spørgsmål vægt på, at der ikke i det foreslåede EPS-samarbejde er tale om afgivelse af suveræniteten, og at Danmark derfor fortsat kan føre sin egen selvstændige udenrigspolitik i den udstrækning, vi ønsker det. Det samme gælder vore muligheder for at deltage i udviklingen af det nordiske samarbejde.

Med den tilbagemelding, som regeringen i dag har givet folketinget efter den fornyede kontakt til de andre EF-lande, må min konklusion på overvejelserne som sagt blive et ja til EF-pakken. I overensstemmelse hermed vil jeg råde vælgerne ved den forestående folkeafstemning.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Debatten har i dag især koncentreret sig om de elementer i EF-reformpakken, som nogle er imod. I alt for ringe grad har debatten kredset om alle de positive ting, som et bredt flertal burde være for, men jeg vil gerne knytte nogle bemærkninger til de tre hovedelementer, som debatten har vist der fortsat er mange imod.

Først er der spørgsmålet om traktatfæstelsen af EPS-samarbejdet, og det er blevet anført, at grunden til, at nogle er imod det, er, som det siges, at det er ensbetydende med en opprioritering af dette samarbejde.

Det er et standpunkt, jeg er uenig i, for det afgørende må vel til syvende og sidst være, hvilken udenrigspolitik vi fra dansk side fører, og her står vi fortsat frit. For EPS-traktatbestemmelserne griber ikke ind i Danmarks udenrigspolitiske handlefrihed; de beskriver ganske enkelt det samarbejde, som vi i mange år har deltaget i, og som vi ikke vil være mere forpligtet af efter vedtagelsen af de formuleringer, der ligger i reformpakken.